

Sygn. akt I ACo 79/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2017 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w I Wydziale Cywilnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Piotr Wójtowicz

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2017 roku w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Spółki jawnej w Ł.

z udziałem A. A.

o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego

p o s t a n a w i a

odrzucić wniosek.

UZASADNIENIE

Wyrokiem sądu polubownego z dnia 30 sierpnia 2007 r., sygn. akt ARB 204/06, zasądzono od A. A. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. 20141,59 zł, z odsetkami od dnia 19 kwietnia 2006 r., oraz 170,80 zł z tytułu kosztów postępowania.

Wskutek cesji z dnia 30 grudnia 2015 r. wynikająca z tego wyroku wierzytelność została przeniesiona na rzecz (...) spółki jawnej w Ł..

Aktualna wierzycielka wniosła o stwierdzenie wykonalności opisanego wyżej wyroku sądu polubownego przez nadanie mu na jej rzecz klauzuli wykonalności.

Dłużniczka w przewidzianym w art. 1213§2 k.p.c. czternastodniowym terminie do wniosku wierzycielki się nie odniosła.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wniosek, jako niedopuszczalny, należało odrzucić.

Zgodnie z art. 1197§1 zdanie pierwsze i §2 k.p.c. wyrok sądu polubownego powinien być sporządzony na piśmie i podpisany przez arbitrów, którzy go wydali, i zawierać motywy rozstrzygnięcia.

Sentencja znajdującego się w aktach sądu polubownego ARB 204/06 wyroku z dnia 30 sierpnia 2007r., wbrew literalnemu brzmieniu zdania pierwszego art. 1197§1 k.p.c., nie została podpisana przez arbitra, który złożył swój podpis jedynie pod uzasadnieniem tego wyroku.

Orzeczenie, którego sentencja nie została podpisana przez sędziów wchodzących w skład sądu, nie może być uznane za wydane, czyli istniejące w znaczeniu prawnoprocesowym (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2000 r., III CZP 29/00, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2002 r., III CZP 12/02, a także postanowienie Sądu

Najwyższego z dnia 21 stycznia 2003 r., III CZP 84/02 albo postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2003 r., III CZP 10/03). Stanowisko to, mimo pewnej specyfiki sądownictwa polubownego (arbitrażowego) znaleźć winno także pełne zastosowanie do wydanego na posiedzeniu niejawnym wyroku sądu polubownego skonstruowanego w ten sposób, że jego sentencja wraz z uzasadnieniem stanowi jeden dokument. Oznacza to, że przedstawiony przez wnioskodawczynię do stwierdzenia wykonalności wyrok nie istnieje, co nadanie mu klauzuli wykonalności uniemożliwia.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 1213¹§2 k.p.c. w związku z art. 370 k.p.c., orzekł jak w sentencji.